

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

De moribus Sectariorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

tionem Dominicam æquè Deo exosam, ac Judæis carnem suillam. Idem f. 67. Cujusdam *Wilkinsoni* Brownistæ discipuli eò insolentiæ venerunt; ut se Apostolis Petro ac Paulo æquarent, ac pro Apostolis haberi vellent. f. 69.

Pars disputationis inter sectarium & piium ministrum.

Sectarius: Christus satisfecit tantùm pro peccatis contra primum fedus, *Heb. 9, 15.* *Orthodoxus:* An ergo non sunt peccata contra secundum fedus? *Sect.* Tantùm infidelitas. *Orth.* Quis ergo satisfecit pro infidelitate? *Sect.* Quilibet homo pro ea satisfacit: quia qui non credit in Filium, ira Dei manet super eum. *Orthod.* Ergo omnes gentiles salvantur, quia ipsis peccata contra primum fedus remissa sunt; & contra secundum nunquam peccarunt, quippe nunquam ipsis revelatum. *Sect.* Ethnicis Christus & Euangelium in creaturis prædicatur, *Col. 1, 23.* si modò habeant oculos ad videndum illa mysteria. Superiori anno apud Bathoniam & Bristoliam hæ duæ opiniones inter Anabaptistas, tanquam gloriosum lumen, ortæ sunt. 1. Christi humanam naturam æquè ac nostram, peccato Originali corruptam. 2. Unam tantùm Deitatis personam esse.

De moribus Sectariorum.

Sectarii Angli habent omnes proprietates desperatissimorum hæreticorum. Quando propter scelera doctrinæ & vitæ ad partes vocantur, cum Donatistis nil nisi persecutionem sanctorum & fidelium exclamant. Adoriuntur orthodoxos vi minisque; suos in cælum extollunt, aperto J. C. & Apostolorum vilipendio ac contemptu. Auditum à nonnullis; hunc illumve Apostolos præcellere: Ipsum Jesum Christum, si in terram reverteretur, vix melius

concionaturum: Vitam Angelicam & (ut sanctos) in cœlo se vivere. Subdolè sensus suos occultant, nec apertè profiteri volunt quid sentiant. Atque in hoc etiam quidam orthodoxi Independentes rei tenentur, qui cùm ad eò procaciter contra Synodum insurgant, nunquam tamen eò adigi potuerunt, ut suum ipsi regimen exhiberent; idque ob has rationes, quanquam aliud prætendant.

1. Quia ipsi in summa rei dissentiant.
2. Quia sententias suas in dies & horas mutant.
3. Quia sic alios sectarios offenderent.
4. Quia nonnullorum procerum qui longiùs progrediuntur, offensam metuunt.
5. Quia tum omnes judicarent, id quod tantâ deliberatione, tantoque tempore publicatum sit, summè perfectum esse, ac refutatum ostenderet eorum vanitatem. Impudentia sectariorum summa. Nonnulli pro Independentia sua citant Ecclesias Scoticas & Gallicas, quas constat ex professo aliud sentire. Alii pro prætensa libertate conscientiarum Leidenses adducunt, disputat. L, sect. 59.60. quos apertissimum est aliud sentire. Joh. Goodwin in doctrina sua de justificatione, Calvinum, Bucerum & alios pro se citat, qui omnes orthodoxam sententiam contra ipsum tuerentur. *Cum Arminians Belgis* consentiunt in his: 1. *Arminiani* initio Magistratum adulati sunt, declinantes Synodos, & ab iis ad ordines appellantes, quibus summam rerum Ecclesiasticarum jurisdictionem adscribebant: Sic sectarii Parlamentum extollunt, & id judicem in Ecclesia faciunt. 2. *Arminiani* initio in quinque tantùm articulis dissensum profitebantur; postea in quos non errores lapsi sunt? Tota Socini lacuna iis non suffecit. Sic sectarii intra biennium in majores hæreses lapsi sunt, quàm unquam fuerunt. 3. *Arminiani* fuerunt Sceptici, profitentes se hoc nunc sentire, posteriores cogitationes esse sapientiores: sic sectarii ab uno lumine novo ad recentius, & sic in infinitum labuntur, dicentes,

centes,

centes. Diem dies docet. 4. *Arminiani* quamdiu pro toleratione pugnarunt, nunquam mentem suam clarè exposuerunt: sic sectarii nolunt exponere cui firmiter inhærescant, & monstra obstinato silentio alunt. 5. *Arminiani* in multis locis persequebantur Orthodoxos: sic sectarii. 6. *Arminiani* penissimè Belgium evertissent: sic sectarii Angliam in miserrimum statum coniecerunt. 7. *Arminiani* Remonstrantes erant, conquentes de Synodo & modo procedendi: sic sectarii furtim protruserunt Remonstrantiam, cur synodo non exhibuerint formam regiminis sui? 8. *Arminiani* acerrimè in Magistratum inveci sunt, cum se synodo conjungeret, negantes ullam ejus potestatem super Ecclesias esse. Idem & sectarii faciunt, quoties Magistratus vel minimum quid contra eos decernit. Cum decretum de Presbyteriis erigendis promulgaretur, sectarii impudenter Magistratum calumniati sunt, quod Leges contra sanctos condant. Alii concionabantur de ingenti quæ immineret persecutione; & tyrannidem Episcoporum comparatam cum Presbyteris, nihil fore. Itaque in eo omnes sectarii conveniunt, quod malint Episcopos quàm Presbyteros: & primipili ipsorum profitentur, Episcopos & tolerationem sibi satisfacturam. Quidam cum Lecestriam audivisset captam, optavit ut ne unquam res Parlamenti haberent meliores successus, quamdiu contra Independentes ita procederet. Cum in Parlamento decretum fuisset contra Laicorum conciones, sectarii cœperunt pro successu Regis orare, à quo expectabant tolerationem. *Scotis* sunt infensissimi. Cum Montrosius prævaluisset, manifestè causam cladis rejecerunt in regimen Scoticum, & quod schismata tolerari nolint. Nihil intentatum relinquunt, quo fedus cum *Scotis* abrumperent: Omnia per miras calumnias in odium gentis religiosissimæ congesta. Nonnulli dicunt, Scotiam adhuc semipaganam esse.

Inde usque ab initio hujus anni 1646 nihil egerunt aliud, quàm ut Scotos suspectissimos & abominabiles Anglis redderent. Igitur quæ Angli milites in septentrione crudeliter perpetrabant, ea cuncta Scotis adscripta. Prolatæ nescio quæ literæ, quibus Scotos cum Rege colludere nunciabatur. Independentes omnium conditionum, quibus inter Regem Franciæ, Angliæ, & Scotos transactum esset, gnari. Jam Newarkam iis traditam, jam Oxonium fabulabantur; & si aliquot Scoti ad exercitum venirent, statim horribilis fama per totam Angliam sparsa, multa Scotorum millia adventasse; & id eos moliri, ut totâ Angliâ potiantur. Mira verò eorum impudentia in rebus militaribus. Quicquid prosperè geritur, id sibi Independentes adscribunt. Quicquid Fairfaxius patrat, id Cromwello suo imputant; & haud obscure Imperatoris gloriam suis calumniis offuscant, hac mendaci criminatione publicatâ, quod dixerit Bristoliam capta: *Fairfaxium id, & non Deum fecisse*. Vix sexta Exercitus pars Independentes, & tamen soli omnia faciunt. Nonnulli jactant Fairfaxio novi luminis radios affulsisse; alii, cum planè Independentem factum. Se ipsos vocant pios, bene affectos & sanctos. Sive jam sint Anabaptistæ, sive Quærentes, sancti sunt. Omnibus annituntur modis, ne stabiliatur regimen; vel saltem, ut imperfectum & vagum stabiliatur. In nonnullis Parochiis, ut *Ellyæ* in Cantabrigia, *Alberyæ* in Hartfordia, omnem Psalmorum decantationem eliminârunt, & alibi preces abrogant. Quod si in loco quodam non possint Psalmos abrogare, tum eo quo decantantur tempore, contemtim pileos suos capiti affigunt; & si quis eos abripiat, denuo imponunt. Alii aures solent occludere, imprimis feminae, ne melodiam percipiant. Multi quoque inter preces operto capite sunt. Pervagantur omnes Provincias, opida, pagos, domos, & hæreses suas disputando propugnant.

pugnant. Clam inter se ita conveniunt, ut quidam simulent se pro pædobaptismo esse. Post acrem disputationem, tandem ille fucatus Antagonista dat manus, & profitetur coram populo; se convictum, ac veritatem sibi illucescere. Nonnulli miracula & visiones allegant. Anabaptistæ Eboracenses dicunt, cum quidam mediâ hyeme in Ousa baptizaretur, aquas tam calidas fuisse ac si media æstas esset; imperitiores eo commento fallentes, qui ignorant aquas in eo tractu hyeme calidiores esse quàm æstate. Alii inunctioni sanitatem adscribunt. Nonnullis Christus conspectus, pædobaptismum prohibuit. Blasphemias horrendas evomunt contra Scripturam, Trinitatem, prædestinationem, virginem Mariam, Apostolos, baptismum, preces, ministerium verbi & sacramentorum, regimen Ecclesiæ. In MSS. cujusdam *Pauli Best*, Trinitas vocatur mysterium Iniquitatis, Cerberus triceps, figmentum, traditio Romana. Alii Sp. s. contumeliosissime derident, vocantes eum stabile numen. Cætera fileo. Scripturam vocant vitulum aureum, & mendacem librum. Locum *Gen. 6, 6.* ubi Deus pœnituisse dicitur quod hominem fecerit, esse falsum. Cùm objiceretur cuidam locus ad *Rom. 7.* ubi Paulus de peccato conqueritur; respondit Paulum novitium, & hanc ejus infirmitatem fuisse. Paulum non rectè intellexisse mysterium Dei in Christo, & se id meliùs intelligere. Locus *Gal. 5, 12.* cuidam pro libertate conscientiarum pugnantibus objectus; qui respondit: Apostolum ibi affectibus suis indulgisse. In *Hartfordia* minister quidam locum Scripturæ opposuit Anabaptistæ. Anabaptista confessus est se non posse respondere, sed hanc fuisse infirmitatem Pauli, & ibi cum caruisse spiritu. *Alius dene-gans* Resurrectionem mortuorum, cum quidam ei opponeret Scripturam, respondit: *Hoc vobis, non mihi, Scriptura est.* Regimen Presbyterianum vocant Diabolicum, Anti-chri-

christianum, bestiam in Apocalypsi. Sic & fedus Nationale nequissimis vocibus exagitant. Curiam Examinationis vocant Inquisitionem Hispanicam & Curiam Supremæ Commissionis. *Hugo Petrus*, famosus ille scurra, Ecclesias Reformatas & Presbyteriales, fœdissimis diæteriis traducit. In publica concione Londini, cùm multa pueriliter & nugatoriè effutiisset, ex voce *classes*, centum quinquaginta asses, CL asses, id est, CL asinos fecit; sicut olim ex nomine Cardinalis CL esel Germani CL esel / asinos, fecerunt. Idem in concione 2 Aprilis 1646 ad Parlamentum habita, sic loquitur: Quod gladio cepistis, verbo conservandum est. Loquor de verbo, per quod Angli Christiani fiunt. In aliis regionibus disciplina facit eos tales. Compelle multitudinem in templum, & postea Christianos nomina. Satis abunde hujus furfuris foras. Et hinc fit, quod ferè tota ipsorum Theologia in Polemicis sita est, quæ mercatura, nisi Deus prævertat, & nostra videtur futura. *Idem*: Metuone, dum pro Presbyterio vestito autoritate pugnamus, desint nobis V clo ministri prædicatores. Ut ita si acquiratis Presbyterium Londini, & multum vobis egisse videamini, nec ministrum nec Presbyterium in dimidio regno habeatis. Verum Presbyterium optari facilius quàm haberi potest.

*De causis auctarum hæresium, sectarum,
& schismatum in Anglia.*

Si quis consideret, in quantam multitudinem, quàm exiguo tempore, hæreses in Anglia, sectæ, schismata cum erroribus & blasphemis excreverint; is jure mirabitur, ex quibus id causis factum sit. Et illæ quidem satis manifestæ ex ipsorum sectariorum naturâ dari ac ostendi possunt. Quia enim dant vagam quibusvis prædicandi libertatem publicè,